

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.387/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: név1

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala

cím2

Az alperes képviselője: Dr. Juni Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: népegészségügyi ügyben hozott BP-14/NEO/04642-2/2024. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 16.K.704.200/2024/10. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (11. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 16.K.704.200/2024/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban az alperesnek 56.000 (ötvenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes gazdasági társaság az alperes népegészségügyi hatóság által kiadott működési engedéllyel rendelkezik az cím³ szám alatti telephelyre, háziorvosi ellátás (szakmakód: 6301) szakmára alapellátás (A1) formájában. A működési engedély az ügyelet/készenlét ellátási formáját „*Nem vesz részt ügyeletben*” szöveggel tartalmazza.

[2] Az alperes 2024. október 18. napján a felperes működési engedélyének módosítása tárgyában hivatalból eljárást indított és ugyanezen a napon meghozott BP-14/NEO/04642-2/2024. számú határozatával a működési engedélyt akként módosította, hogy a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában határozta meg. Egyidejűleg előírta, hogy a felperes a működése során köteles az egyes szakmák, illetve szakmán belüli szolgáltatások folytatásához előírt személyi, tárgyi és szakmai követelményeket folyamatosan biztosítani, valamint a további, a tevékenységre előírt speciális jogszabályi előírásokat betartani. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az előírtak be nem tartása esetén bírság kiszabására van lehetőség.

[3] A határozatának indokolásában kiemelte, hogy az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eätv.) 6/A. §-a és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM r.) 15. § (6) bekezdése értelmében az ügyeleti ellátást 2024. október 1. napjától az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött

szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő házi orvosok, házi gyermekorvosok. Erre figyelemmel vizsgálta felül az illetékességébe tartozó valamennyi érintett engedélyes működési engedélyét és ennek eredményeként az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 14. § (1) bekezdése alapján az ügyeletben való részvétel hiányára vonatkozó bejegyzéseket „Központi ügyeletben látja el” formára módosította. A felperes eljárás megindításáról való értesítését mellőzte az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[4] A felperes az alperes határozatával szemben közigazgatási pert indított, keresetében a határozat megsemmisítését kérte. Előadta, hogy a módosítást megelőzően a működési engedélye azért nem tartalmazta az ügyeletben való részvételt, mert korábban a helyi önkormányzat nem tartott igényt a közreműködésére. A feladat OMSZ-hez kerülését követően sem teljesültek a részvételének a Korm. r. 8. § (1) és (4) bekezdésben foglalt feltételei, ugyanis az OMSZ-el még nem kötött közreműködői szerződést, a kötelezettségvállalások (különösen a felelősségbiztosítási szerződés) nem teljesültek, valamint a személyi és tárgyi feltételek sem biztosítottak. Miután a Korm. r. 11. § (10) bekezdése értelmében ezek a működési engedély megadásának feltételei, a működési engedély Korm. r. 7. § (1) bekezdése szerinti módosítása is csak a működési feltételek megléte esetén lehetséges, nem olyan módon, hogy a módosítás következtében álljon fenn a hiányzó feltételek egyoldalú biztosításának kényszere. Az alperes a feltételek meglétének tisztázásához szükséges Ákr. szerinti bizonyítást nem folytatta le, a működési engedély módosításáról nem lehetett volna sommás eljárásban dönteni, hanem át kellett volna térni teljes eljárásra. Hivatkozott ezzel összefüggésben a Kúria a Kfv.IV.37.173/2024/4. számú ítéletére.

[5] Az alperes a védiratában – a határozatban foglalt indokokat fenntartva – a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[6] A törvényszék a 2025. április 3-án kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés d) pontja alapján. Ítéletének indokolásában a felperesnek az eljárásról való értesítésére és sommás eljárásra vonatkozó kifogásával összefüggésben kifejtette, hogy a sommás eljárástól meg kell különböztetni a hivatalbóli eljárásban történő 8 napon belüli döntéshozatalt. Ez utóbbi esetben az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ügyfél értesítése mellőzhető. A felperes által hivatkozott Kfv.IV.37.173/2024/7. számú határozatban a Kúria kimondta, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja csak akkor alkalmazható, ha a tényállás teljeskörűen tisztázott és az

ügyféli jogok nem sérülnek. Jelen esetben a működési engedély szerepének hatóság általi félreértelmezése miatt elmaradt annak a tisztázása, hogy teljesültek-e az engedély módosításának jogszabályi feltételei. Amennyiben a felperest értesítették volna az eljárás megindításáról, az eljárás során élhetett volna a nyilatkozattétel jogával. Az értesítés elmaradásával sérültek ugyan a felperes ügyféli jogai, de nem valósult meg olyan lényeges mulasztás, amely a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján szükségessé tenné az alperes határozatának megsemmisítését és a közigazgatási eljárás ismételt lefolytatását.

[7] Az ügy érdemében az Eatv. 2024. október 1. napjától hatályos 6/A. §-át, az ESzCsM r. 15. § (1) és (6) bekezdését, a Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontját felhívva, kifejtette, hogy a működési engedély természeténél fogva egy adott tevékenység végzésére vonatkozó feltételek teljesülését igazoló hatósági aktus, amely hivatalosan feljogosítja az engedély birtokosát a tevékenység végzésére. Kiadásának előfeltétele, hogy az érintett jogalany teljesítse a jogszabályban meghatározott feltételeket. A működési engedély biztosíték arra, hogy az adott tevékenységet szabályos és ellenőrzött keretek között végzik. A Korm. r. az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényének” rögzítését írja elő a működési engedélyben. Ez azt jelenti, hogy amennyiben ténylegesen megvalósulnak az ügyeletben való részvétel feltételei (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítási kötvény és egyéb kötelezettségvállalások, előírt személyi és tárgyi feltételek), akkor lehet, illetve szükséges a közreműködés tényét rögzíteni a működési engedélyben.

[8] Az alperes a közreműködésre vonatkozó jogszabályi előírás elvárt teljesítését tekintette olyan ténynek, amelyet a működési engedélyben a módosítással feltüntetett oly módon, hogy a felperes az ügyeleti feladatot „Központi ügyeletben látja el”. A felperes azonban nem igazolta – sőt az alperes által kétségbe nem vont állítása szerint nem is teljesíti – az ügyeletben való közreműködés jogszabályban előírt feltételeit. A jogszabályi előírás szerint a háziorvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közre kell működniük az OMSZ által szervezett központi ügyeletben és meg kell teremteni ennek a feltételeit, de ebből nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben is rögzíteni kellene, különösen nem lehet ezt megvalósult tényként feltüntetni, majd a feltételek nem teljesülése esetén a működési engedély megszegésének szankcióját kilátásba helyezni.

[9] Összességében azt állapította meg, hogy a felperes esetén a működési engedély módosításakor nem voltak és jelenleg sincsenek meg a feltételek az ügyeletben való részvétel biztosításához, ezért a megelőző eljárásban az alperes az ezzel összefüggő tények tisztázása nélkül megalapozatlanul módosította a felperes működési engedélyét az ügyeletben való közreműködés tényének bejegyzésével, melyre tekintettel az alperes határozatának – új eljárásra kötelezés nélküli – megsemmisítése volt indokolt.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[10] A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[11] Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti Magyarország Alaptörvényének 28. cikkét, az ESzCsM r. 15. § (1), (6), (8a)-(8c) bekezdéseit, a Korm. r. 7. § (2) bekezdését, 11. § (2) bekezdés k) pontját, 14. § (1) bekezdését, a Kp. 2. § (1)-(2), (4) bekezdéseit, 84. § (2) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXXI. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseit. Állította, hogy a törvényszék jogértelmezése és az abból levont jogkövetkeztetése is téves, valamint a jogerős ítélet indokolása hiányos, mert mellőzte a védiratban foglaltak vizsgálatát.

[12] A Korm. r. 11. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, hogy a működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki. Az egészségügyi szolgáltatók és a működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI. 17.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM r.) külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi ellátást, a 2. számú melléklete pedig tartalmazza a működési engedélyek kiadásának alapjául szolgáló egészségügyi szakmák és kódok jegyzékét. Hivatkozott a Korm. r. 7. § (2) bekezdés b) pontjára, (2a) bekezdésére, amely alapján megállapítható, hogy az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyelet ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az általános szabálytól eltérően az országos tisztifőorvos adja ki a működési engedélyt abban az esetben, ha a háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról az Eatv. 6/A-a értelmében az OMSZ gondoskodik. Hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben a működési engedélyben a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, a felperes működési engedélye továbbra is kizárólag a 6301 kódú háziorvosi ellátásra vonatkozik.

[13] Kiemelte, hogy az OMSZ által működtetett háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (a továbbiakban: NNGYK) adja ki. A Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a kerületi hivatalok által a háziorvosi (szakmakód: 6301) és a házi gyermekorvosi (szakmakód: 6302) szakmára kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia, ezért ezt tüntette fel a határozatában. A működési engedély módosítását az NNGYK, mint szakmai irányító szerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el. Ennek alátámasztására hivatkozott a szakmai felettese által kiadott NNGYK/00848-198/2024. számú útmutatásra, illetve az útmutatás csatolmányaként megküldött határozat mintákra, amelyekről nem volt lehetősége eltérni. Hangsúlyozta, hogy a döntésével nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik, új, külön szakmakóddal rendelkező központi ügyeleti szakmára, mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel a jogszabályváltozások miatt, ellenkező megállapítás az ESzCsM rendelet 15. § (8a) bekezdésben előírtak megsértésével járt volna.

[14] Hivatkozott a Miskolci Törvényszék 7.K.700.526/2024/22. számú és a Debreceni Törvényszék 4.K.700.243/2024/13. számú – eltérő jogi álláspontot tartalmazó – ítéleteire. A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés a) pontja alapján az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi eljárás kezdeményezését indítványozta.

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alapos.

[17] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján kellett döntenie.

[18] A Kúriának hivatalos tudomása van arról, hogy már több, hasonló tényállású ügyben hozott határozatot (Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6.). Ezekben az ügyekben azonos jogkérdés képezte a jogvita tárgyát, azaz, hogy az egészségügyi szolgáltató működési engedélyének módosítását önmagában megalapozza-e az ügyeletben való részvétel jogszabálmódosítással előírt kötelezettsége.

[19] A perbeli ügy tényállása szerint a felperes egészségügyi szolgáltató a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján részére kiadott működési engedély alapján háziorvosi ellátást biztosít. A működési engedély kiadásakor az alperes egészségügyi államigazgatási szerv e szakmára vonatkozóan ellenőrizte a felperes Korm. r. 9. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak való megfelelését. A felperes részére korábban kiadott működési engedély értelmében a felperes ügyeletben nem vett részt.

[20] Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a szerint az OMSZ gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM r. 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-al kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. A háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM r.) 2023. június 1-től hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja értelmében a háziorvos feladatkörébe tartozik továbbá a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel.

[21] A területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatókat (háziorvosok, házi gyermekorvosok) a 2023. január 1-jétől hatályos rendelkezések szerint ügyeleti szolgálatban való részvétel kötelezettsége terheli, akár a nevükben ellátást nyújtó háziorvos, akár helyettes orvos útján. Az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség közvetlenül a jogszabályi rendelkezésekből ered {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [93]}.

[22] A Korm. r. 14. § (1) bekezdése szerint, ha az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedély módosítására okot adó körülményről hivatalból értesül, a működési engedélyt hivatalból módosítja. Az új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes – a szakmai felettes szerv utasításával összhangban – a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a felnőtt háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedélyt kiadták {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [49]}.

[23] Az elsőfokú bíróság összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit. A jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával – az iratokból megállapíthatóan – az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [51]}.

[24] Az ügyeletellátási kötelezettség nem végezhető el csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő, az ESzCsM r. 15. § (6) bekezdésében és az EüM r. 4. § (2) bekezdés e) pontjában deklarált szerződés megkötése révén {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [94]}. Ebből következően a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a háziorvos, a házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a Korm. r. 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [53]}.

[25] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében téves jogértelmezés alapján helytelen következtetésre jutott. A perbeli ügyben nem a felperes részére kiadott működési engedély jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. A működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosításával az alperes nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik szakmára, így a módosítást nem kellett, hogy megelőzze a szakmára előírt feltételek tisztázása. Kizárólag annak van jelentősége, hogy a 2023. évben a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, ezért az alperesnek –mérlegelési lehetőség nélküli – hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett.

[26] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[27] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria jelen végzésben írt jogértelmezését követve kell újból döntenie a felperes keresetéről, az ott megjelölt valamennyi eljárási és anyagi jogi jogsérelemről. Az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontjával kapcsolatos kereseti érvelés elbírálása során tekintettel kell lennie a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozatában kifejtettekre is.

[28] A Kúria jelen ügyben ítélező tanácsa jogkérdésben nem kívánt eltérni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, ellenkezőleg: határozatát a Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6. számú határozatokban is már kifejtett jogértelmezésre alapította, ezért a jogegység érdekében előzetes döntéshozatali indítvány előterjesztésére nem volt szükség [Bsz. 32. § (1) bekezdés b) pont].

A döntés elvi tartalma

[29] *A háziorvosi alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet ellátási formájában jogszabálmódosítás folytán bekövetkezett változásra tekintettel az egészségügyi szolgáltató működési engedélye további vizsgálat nélkül hivatalból módosítható.*

Záró rész

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendeletben foglaltakra figyelemmel határozott. A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült, ezért annak megállapítását a Kúria mellőzte.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálat előterjesztésének lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Dr. Varga Zs. András s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s.k.

előadó bíró

Dr. Remes Gábor s.k.

bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.

bíró

Dr. Varga Eszter s.k.

bíró